

S B E D

Direktoratet for vilt og
ferskvannsfisk,
Tunga, Trondheim.

Grunnundersøkelser for nybygg.

o.2366

20. okt. 1976

Bilagsfortegnelse :

- Bilag 1 . Situasjonsplan M = 1:5000.
" 2 . Profil m/boreresultater.
" 3 . Borprofil, hull 2 og prøvegrop 4.
" 4 . Ødometerforsøk.

- Tillegg 1 . Beskrivelse av markundersøkelser.
" 2 . " " " " laboratorieundersøkelser.

1. INNLEDNING.

Etter avtale med Statens bygge- og eiendomsdirektorat har vi utført grunnundersøkelser på tomt for nytt administrasjonsbygg for Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk.

Tomten ligger ved Bromstadveien sydøst for bebyggelsen på Tunga gård i Trondheim.

Undersøkelsene er utført i henhold til spesifisering i brev fra SBED av 28. juni 1976.

2. UTFØRTE UNDERSØKELSER.

Borearbeidet er utført i tiden 2.9. - 7.9. 1976 av vår boreleder T. Johnsen med eget hjelppemannskap.

Det er utført dreiesondering i 3 punkter til dybder 7 - 10 meter, supplert med prøvetaking med Ø 54 mm sylinderprøvetaker i ett punkt hvor det ble tatt opp i alt 3 prøver fra 0 til 4 meter under terreng. Prøvetakingen ble avsluttet på grunn av for fast masse for dette utstyret. Det er senere gjort forsøk på skovlboring for nærmere undersøkelse av det bløtere laget registrert ved sonderingen i hull 1. Da dette på grunn av meget fast, steinholdig topplag ikke lyktes, ble det under graving av en ledningsgrøft nærmere Bromstadveien, foretatt inspeksjonsboring og jordartsbeskrivelse i grøften.

De opptatte prøvene er i vårt laboratorium beskrevet, geoteknisk klassifisert og rutinemessig undersøkt ved bestemmelser av vanninnhold og romvekt.

For leirige prøver er udrenert skjærstyrke bestemt ved konus- og enaksiale trykkforsøk.

I tillegg er for bestemmelse av grunnens kompressibilitet utført konsolideringsforsøk i ødometer på en prøve.

Borpunktene er vist på situasjonsplanen, bilag 1. Sonderingsresultater samt forenklet jordartsbeskrivelse er gitt i terrengprofilen, bilag 2, og resultatet av laboratorieundersøkelsene og inspeksjonsboringen er gitt i borprofilet bilag 3 og ved defor- masjons- og kompresjonsmodul-kurver i bilag 4.

Undersøkelsesmetodene er nærmere beskrevet i tilleggene I og II.

3. GRUNNFORHOLD.

Terrenget på tomten ligger i slak stigning mot syd, fra ca. kote 78 i borpunkt 1 til ca. kote 80 i borpunkt 3.

Grunnen består hovedsakelig av fast leire under det øvre matjordlag.

Sonderingene viser liten dreiemotstand i et øvre lag til 1 - 3 meter under terreng, i borpunkt 1 også med synk av boret uten dreining i dybde 1,6 - 3,0 meter.

Videre i dybden er det jevnt over stor og økende dreiemotstand til sonderingene er avsluttet 7 - 10 meter under terreng uten fjellkontakt.

Prøvetakingen i hull 2 viser meget fast leire med udrenert skjærstyrke $\geq 20 \text{ t/m}^2$ og vanninnhold mindre enn 20%.

Ved inspeksjon i en ledningsgrøft, merket prøvegrop 4 på situasjonsplanen, er registrert et bløtere lag bestående av middels fast, lite sensitiv leire i dybde ca. 2,5 - 3,8 meter under terreng. Udrenert skjærstyrke bestemt ved inspeksjonsvingebor er i dette laget $3,2 - 3,5 \text{ t/m}^2$, og vanninnholdet er ca. 27%, dvs. tydelig høyere enn i den faste leira.

Konsolideringsforsøket tyder på lite kompressibel grunn hvilket samsvarer med det lave vanninnhold og den høye fasthet.

Kompressibiliteten er nok en del større i det bløtere laget, men stort sett må grunnforholdene sies å være gode.

4. FUNDAMENTERING.

Fundamenteringsforholdene må betegnes gode og skulle ligge vel til rette for direkte fundamentering.

Ved fundamentering i den meget faste leira kan anvendes netto såletrykk $20 - 25 \text{ t/m}^2$, mens netto såletrykk ned mot og i det bløtere laget må begrenses til 10 t/m^2 , hvis masseutskiftning ikke foretas.

Med netto såletrykk menes belastning ned til laveste gulv eller terreng dividert med fundamentarealet.

Kompressibiliteten er lav i den faste leira, mens det bløtere laget må ventes å være mer setningsgivende. Da det bløtere laget er av begrenset mektighet, skulle de antydede såletrykk likevel bare medføre relativt beskjedne setninger.

Vi står gjerne til tjeneste med vurderinger når forslag til bebyggelse foreligger.

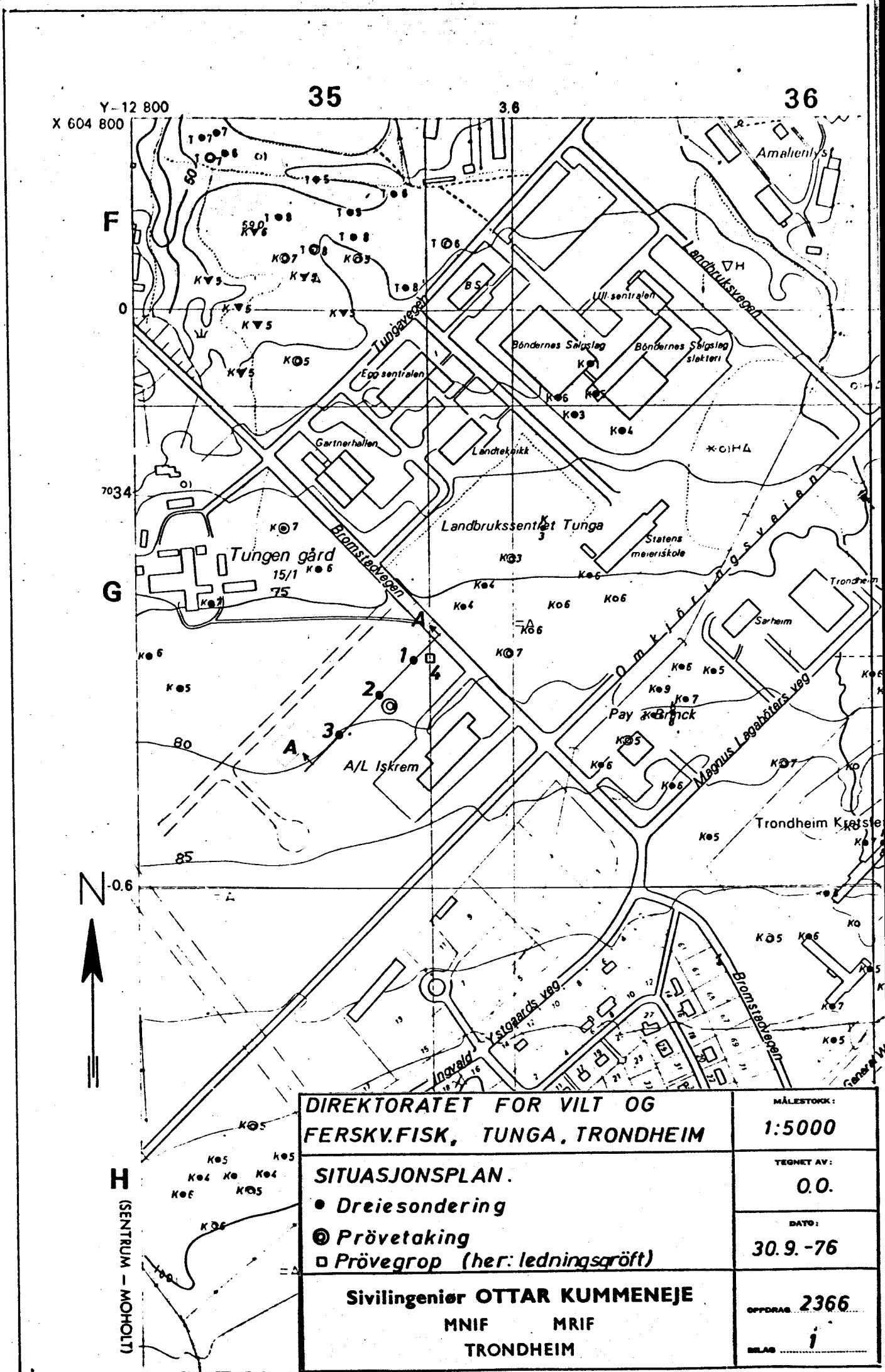
OTTAR KUMMENEJE

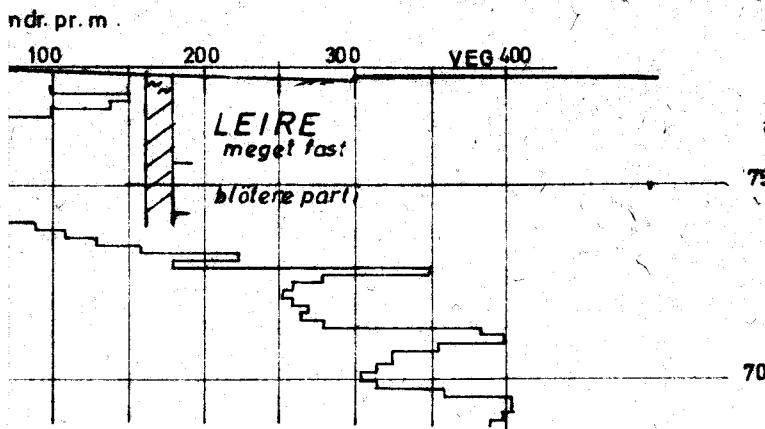

Jarle Th. Nestvold

Harald R. Jensen
Harald R. Jensen.

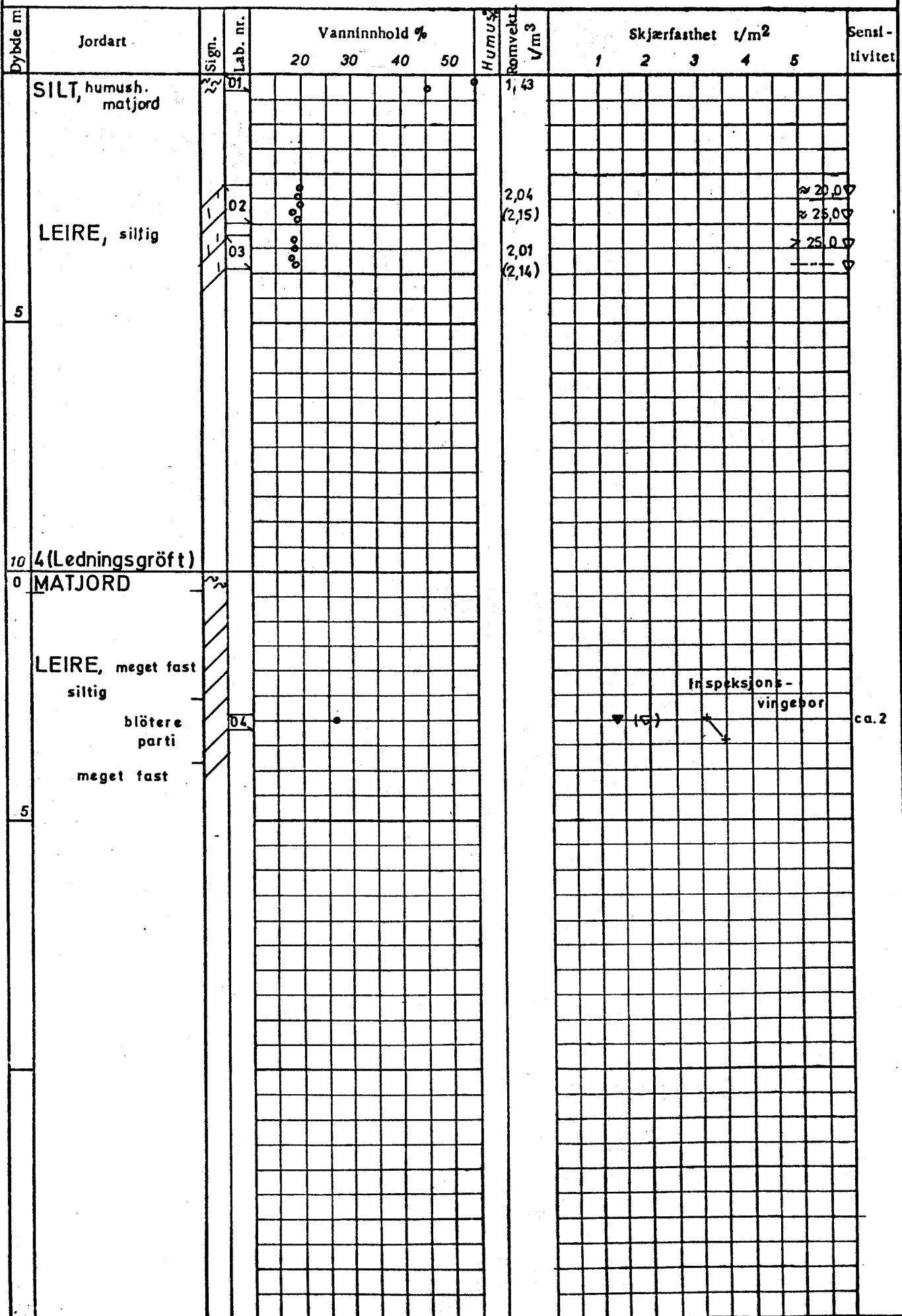
OBS! Nedfotografert, ikke i målestokk
Profil iflg. kart i målestokk 1:1000

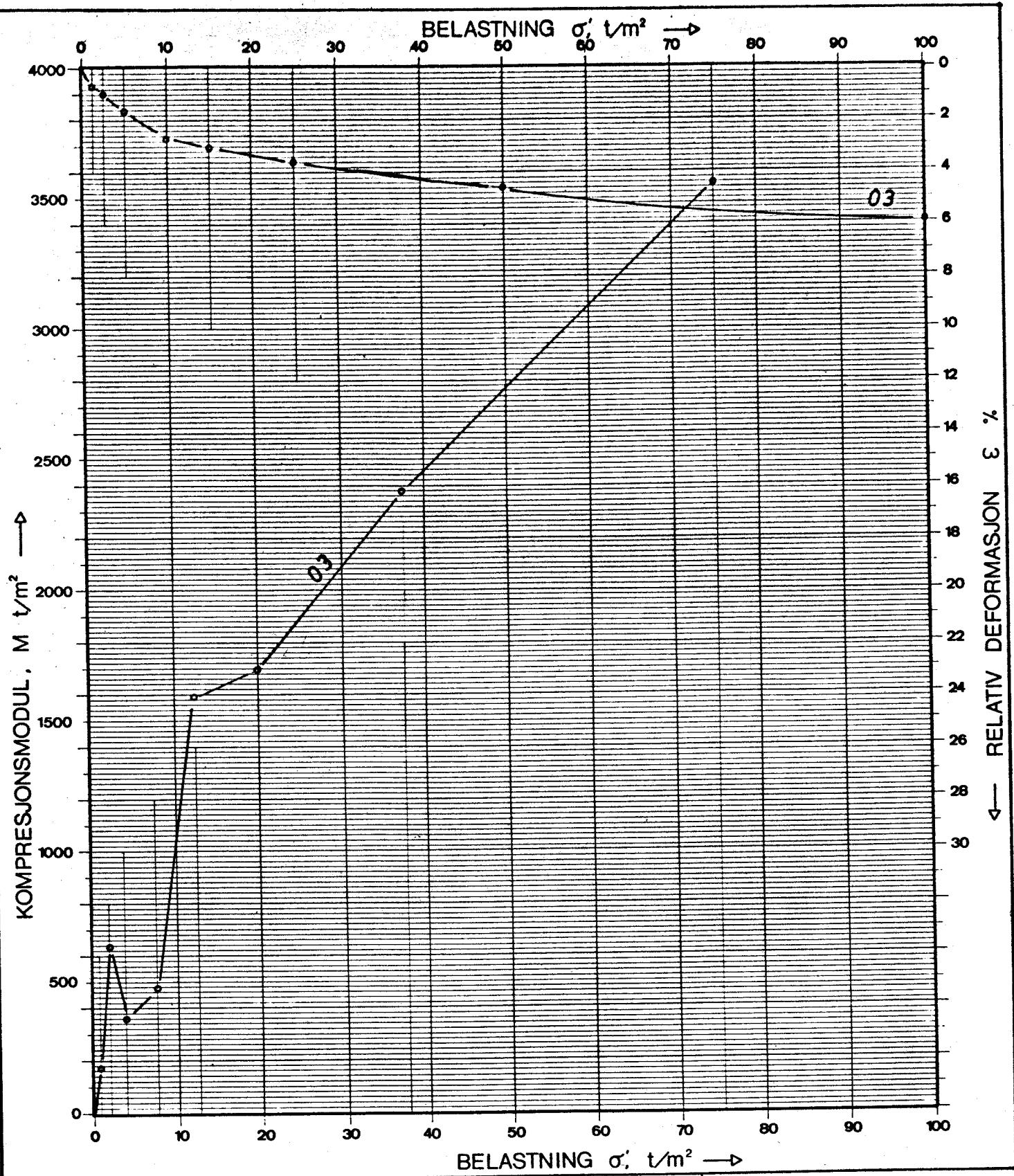
DIREKTORATET FOR VILT OG FERSKV. FISK TUNGA TRONDHEIM	MÅLESTOKK: LM = 1:500 HM = 1:200
<u>PROFIL A</u> boreresultater	TEGNET AV: B.K.N.
	DATO: 1. 10. 76
Sivilingeniør OTTAR KUMMENEJE MNIF MRIF TRONDHEIM	OPPDRAG: 2366 BRÅK 2

RÅDGIV. ING. O. KUMMENEJE

BOR PROFIL

Sted ..TUNGA ,..... DYF.....

Hull ... 2 ..... Bilag ... 3 .....
Nivå .73,8 ..... Oppdrag .2366 ....
Prøve Ø 54 mm .... Dato ... OKT..76..+ vingeboring   ◊ enkelt trykkforsøk   ▽ kenusforsøk   w = vanninnhold w_L = flytegrense w_p = utrullingsgrense

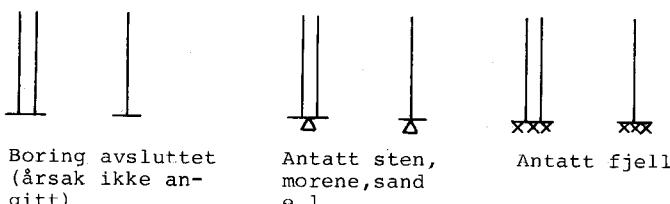

ØDOMETERFORSØK				Sted.	TUNGA, DVF	Sign.	T.W / 0.0.
RÅDGIV. ING. OTTAR KUMMENEJE MRIF - MNIF						Oppdrag	2366
TRONDHEIM - TROMSØ				Date	6.10. -76	Blad	4

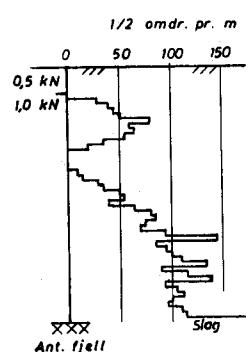
M A R K U N D E R S Ø K E L S E R.

Sonderinger utføres for å få en orientering om grunnens relative fasthet, lagdeling og dybder til antatt fjell eller annen fast grunn.

AVSLUTNING AV BORING (GJELDER ALLE SONDERINGS-TYPER).

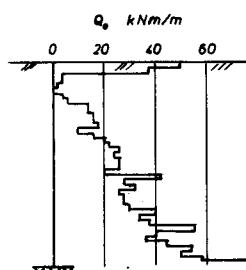

- Dreiesondring
utføres med 22 mm stålstenger med glatte skjøtter påsatt en 200 mm lang spiss av firkantstål som er tilspisset i enden og vridd en omdreining.
Boret belastes med inntil 1 kN og hvis det ikke synker for denne lasten, dreies det ned med motor eller ved hånd. Antall halve omdreininger pr. 20 cm synkning noteres. Ved opp-tegninger vises antall halve omdreininger pr. meter synkning grafisk med dybden i borrhullet og belastningen angis til venstre for borrhullet.

- Enkel sondring
består av slagboring med lett fjellboremaskin eller spyleboring til fast grunn eller fjell. Ved slagboring med en spesiell spiss kan ned-synkningshastigheten registeres som funksjon av dybden som uttrykk for boremotstanden. Myrdybden bestemmes ved hjelp av en lett myrbdeprøvetaker som presses ned til antatt myrbunn hvor prøve tas for kontroll.

- ▼ Ramsondering
utføres med 32 mm stålstenger med glatte skjøtter og en normert spiss.
Boret rammes ned i grunnen av et fall-lodd med vekt 0,635 kN og konstant fall-høyde 0,6 m. Motstanden mot ned-ramming registreres ved antall slag pr. 20 cm synkning.

$Q_0 = \text{Loddvekt} \times \text{fallhøyde}$ (kNm/m) angis i synkning pr. slag

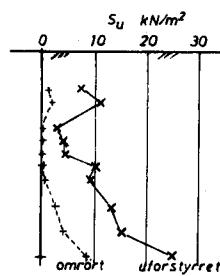
diagram som funksjon av dybden.

- ◊ Fjellkontrollboring
utføres med 32 mm stenger med muffeskjøtter og hardmetallkrone nederst. Boret drives av en tung trykkluftdrevet borhammer under spyling med vann av høyt trykk. Når fjell er nådd, børes noe ned i fjellet, vanligvis ca. 3 meter, under registrering av borsynk for sikker på-visning.

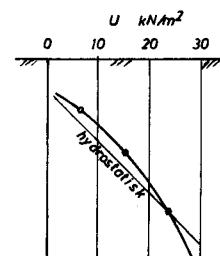
- Prøvetaking
utføres for undersøkelse i laboratoriet av grunnens geotekniske egenskaper. Uforstyrrede prøver tas opp med NGI's 54 mm stem-pelprøvetaker. Prøvene skjæres ut med tynnveggede stålsylinder med innvendig diameter 54 mm og lengde 80 cm (evt. 40 cm). Prøvene forsegles i begge ender for å hindre uttørking før de åpnes i laboratoriet.

Representative prøver tas med forskjellige typer støtbør- og ram-prøvetaker, ved sandpumpe i nedspylte eller nedrammede foringsrør, av oppspylt materiale ved nedspylning av foringsrør og ved skovlboring i de øvre lag. Slike prøver tas hvor grunnen ikke egner seg for vanlig cylinder-prøvetaker og hvor slike prøver tilfredsstiller formålet.

- + Vingeboiring
bestemmer udrenert skjærstyrke (s_u) av leire direkte i marken (in situ).
Måling utføres ved at et vingekors, som er presset ned i grunnen, dreies rundt med bestemt jevn hastighet til brudd i leira. Maksimalt dreiemoment gir grunnlag for å beregne leiras udrenerte skjærstyrke, som også måles i omrørt tilstand etter brudd.

- Porevannstrykket
i grunnen måles med et piezometer. Dette består av et sylinderisk filter av sintrert bronse som trykkes eller rammes ned til ønsket dybde ved hjelp av rør. Vannstrykket ved filteret registreres enten hydraulisk som stigehøyden i en plastslange inne i røret (ved overtrykk påsettes manometer over terrenget) eller elektrisk ved hjelp av en direkte trykkmåler innenfor filtret.

- Grunnvannstanden observeres vanligvis direkte ved vannstand i borrhullet.

LABORATORIEUNDERØKELSER.

Ved åpning av prøven beskrives og klassifiseres jordarten. Videre kan bestemmes :

Romvekt
(γ i kN/m^3) for hel sylinder og utskåret del.

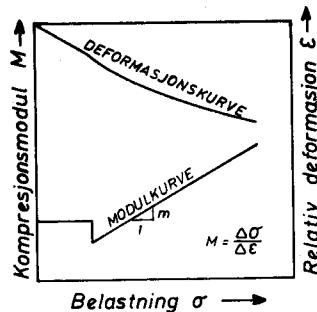
Vanninnhold
(w i %) angitt i prosent av tørvekt etter tørking ved 110°C .

Flytegrense
(w_L i %) og utrullingsgrense (w_p i %) som angir henholdsvis høyeste og laveste vanninnhold for plastisk (formbart) område av leirmateriale. Differansen $w_L - w_p$ benevnes plastisitetsindeks. Er det naturlige vanninnhold over flytegrensen, blir materialet flytende ved omrøring.

Udrenert skjærstyrke
(s_u i kN/m^2) av leire ved hurtige enaksiale trykkforsøk på uforstyrrede prøver med tverrsnitt $3,6 \times 3,6 \text{ cm}^2$ (evt. hel prøve) og høyde 10 cm. Skjærstyrken settes lik halve trykkfastheten. Dessuten måles skjærstyrken i uforstyrret og omrørt tilstand ved konusforsøk, hvor nedsynkningen av en konus med bestemt form og vekt registreres og skjærstyrken tas ut av en kalibreringstabell. Penetrometer, som også er en indirekte metode basert på innsynkning, brukes særlig på fast leire.

Sensitiviteten (S) er forholdet mellom udrenert skjærstyrke av uforstyrret og omrørt materiale, bestemt på grunnlag av konusforsøk i laboratoriet. Med kvikkleire forstas en leire som i omrørt tilstand er flytende, omrørt skjærstyrke $< 0,5 \text{ kN/m}^2$.

Kompressibilitet av en jordart ved ødometerforsøk. En prøve med tverrsnitt 20 cm^2 og høyde 2 cm belastes trinnvis i et belastningsapparat med observasjon av sammentrykningen for hvert trinn som funksjon av tiden. Resultatet tegnes opp i en deformasjons- og modulkurve og gir grunnlag for setningsberegnung.

Humusinnhold (relativt) ut fra fargeomslag i en natronluttøpløsning.

En nøyaktigere metode er våt-oksidasjon med hydrogenperoksyd der humusinnholdet settes lik vekttapet (evt. glødetapet ved humusrike jordarter) og uttrykkes i vektprosent av tørt materiale.

Saltinnhold (g/l eller o/oo) i porevannet ved titrering med sløvnitrat-oppløsning og kaliumkromat som indikator.

Kornfordeling ved sikting av fraksjonene større enn $0,06 \text{ mm}$. For de finere partikler bestemmes den ekvivalente korndiameter ved hydrometeranalyse. En kjent mengde materialer slemmes opp i vann og romvekten av suspensjonen måles i en bestemt dybde som funksjon av tiden. Kornfordelingen kan så beregnes ut fra Stoke's lov om kulers sedimentasjonshastighet.

Fraksjonsbetegnelse	Leir	Silt	Sand	Grus	Stein	Blokk
Kornstørrelse mm	<0,002	0,002-0,06	0,06-2-60	60-600	>600	

Jordarten benevnes i henhold til korngraderingen med substantiv for den dominerende og adjektiv for medvirkende fraksjon. Jordarten angis som leire når leirinnholdet er over 15%. Morene er en usortert breavsetning som kan inneholde alle kornstørrelser fra leir til blokk.

Organiske jordarter klassifiseres etter opprinnelse og omdanningsgrad (torv, gytje, dy, matjord).

	Fjell		Silt		Torv
	Blokk		Leire		Trerester Sagflis
	Stein		Fyllmasse		Skjell
	Grus		Matjord		Moreneleire Grusig morene
	Sand		Gytje,dy		

Anmerkning

- T = tørrskorpe
- Leire: R = resedimenterte masser
- K = kvikkleire
- Ved blandingsjordarter kombineres signaturene.
- Morene vises med skyggelegging.
- For konkresjoner kan bokstavsymboler settes inn i materialsignaturen:
- Ca = kalkkonkresjoner
- Fe = jernkonkresjoner
- AH = aurhelle